

ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන්හි ඇති භාෂාමය විශේෂත්වය පිළිබඳ විස්තරාත්මක අධ්‍යයනයක්

Sadeeka Farween⁶⁸

Abstract

ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ කවි බස විමසීමේ දී ඔහු සිංහල කාව්‍ය ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් අවස්ථාවක පහළ වූ කවියෙකි. කොළඹ යුගයේ කවීන් අතට පත් සිංහල කාව්‍යය පිරිහෙමින් පැවතිණ. ඔවුහු ආකෘතිය අතින් ද ස්වරූපය අතින් ද වස්තු විෂය අතින්ද භාෂාව අතින් ද අලංකාර අතින් ද පටු ක්ෂේත්‍රයකට වැටී සිටියහ. එබඳු අවස්ථාවක පහළ වූ කවියා සිංහල කාව්‍යයෙහි වස්තු විෂයන් භාෂාවන් පෙරළියකට භාජනය කිරීමට තැත් කළේය. එම පෙරළිය සිංහල කවියේ අනාගතය කෙරෙහි බලපාන සුළුයි. නිසදැස් කවිය පිළිබඳව විමසා බැලීමේ දී ගුණදාස අමරසේකරයන් මේ භාෂා විශේෂත්වයක් හඳුනාගෙන ඇත. බොහෝ නිසදැස් කවීන් නිශ්චිත ආකෘතියක් ඔස්සේ නිසදැස් කාව්‍ය නිර්මාණය නොකළ බව තවදුරටත් පැහැදිලි වේ. ගුණදාස අමරසේකරයන් මේ භාෂා විශේෂත්වය ගැන සාකච්ඡා කළ හැකිය. මේ අධ්‍යයනය තුළින් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන්හි ඇති භාෂාමය විශේෂත්වය පිළිබඳ විස්තරාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීමටය. ඒ සඳහා ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන් පාදක කොට ගෙන මේ අධ්‍යයනය සිදු කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන්හි ඇති භාෂාමය විශේෂත්ව ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමටය. මෙම අධ්‍යයනය ප්‍රධාන වශයෙන් ද්විතීක දත්ත පාදක කොට ගෙන ඇත.

Keywords: නිසදැස් පද්‍ය, ආකෘතිය, ලක්ෂණ, භාෂාව, කවිය

INTRODUCTION:

ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ කවි බස විමසීමේ දී ඔහු සිංහල කාව්‍ය ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් අවස්ථාවක පහළ වූ කවියෙකි. කොළඹ යුගයේ කවීන් අතට පත් සිංහල කාව්‍යය පිරිහෙමින් පැවතිණ. ඔවුහු ආකෘතිය අතින් ද ස්වරූපය අතින් ද වස්තු විෂය අතින්ද භාෂාව අතින් ද අලංකාර අතින් ද පටු ක්ෂේත්‍රයකට වැටී සිටියහ. එබඳු අවස්ථාවක පහළ වූ කවියා සිංහල කාව්‍යයෙහි වස්තු විෂයන් භාෂාවන් පෙරළියකට භාජනය කිරීමට තැත් කළේය. එම පෙරළිය සිංහල කවියේ අනාගතය කෙරෙහි බලපාන සුළුයි. සිංහල කවිය පිළිබඳ සංවාදයෙහි ප්‍රබලතර සාධකයක් ලෙස වැඩෙන අමරසේකරයන්ගේ ප්‍රථම කාව්‍ය සංග්‍රහය වන “භාව ගීත” පළවූයේ ඔහු විසින්මය. හැට්ටු සිටියදීය. එනම් 1955 වර්ෂයේදීය. එහි එන “නගරයේ පෘථු දේදුන්න”, “අඳුර අපේ දුක නිවාටි”, “වැස්ස” බඳු පැදි සිංහල කාව්‍යවලියෙහි අනුසමරණීය සටහන් තබා හමාරය. “උයනක හිඳ ලියු කවි”, “අමල් බිසෝ”, “ගුරුළුවන” “ආවර්ජනා” සහ “අසන්දා කව” යන කාව්‍ය ග්‍රන්ථ ඔහු විසින් රචනා කරන්නට යෙදුන අතර, එයින් “ගුරුළුවන” සහ “ආවර්ජනා” කෘති රාජ්‍ය සම්මානයට ද පාත්‍ර විය. “උයනක හිඳ ලියු කවි” හි එන “දිය සිදුණ මරු කතට” පැදිය සිංහල කාව්‍යයට නව්‍ය ආකෘතියක් හඳුන්වා දුන් බවත්, මහගමසේකරයන්ගේ ප්‍රබුද්ධ කාව්‍යයට පවා එහි ආභාෂය ලැබ ඇති බවත්, ඇතැම් විචාරකයෝ පවසති. ජේරාදෙනිය නිදහස් කවි සමයෙන් ඇරඹුන අමරසේකරයන්ගේ කාව්‍ය චාරිකාව විටෙක ජන කවියේ ද ඇසුර ලබමින්, විරාගන කාව්‍යය ඊතින් කෙටේ යොමුවන ආකාරය දැකගත හැකි වේ. මේ අධ්‍යයනය තුළින් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන්හි ඇති භාෂාමය විශේෂත්වය පිළිබඳ විස්තරාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීමටය. ඒ සඳහා ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන් පාදක කොට ගෙන මේ අධ්‍යයනය සිදු කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ ගුණදාස අමරසේකරගේ නිසදැස් පද්‍ය නිර්මාණයන්හි ඇති භාෂාමය විශේෂත්ව ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමටය.

RESEARCH AND DISCUSSION:

නිදහස් කවිය යනු

- නිසදැස් කවිය පිළිබඳව විමසා බැලීමේ දී නිදහස් කවියක් යනු නව ආකෘතියක් ලෙස දැකිය හැක. මෙය කාව්‍යකරණයේ නව ප්‍රවණතාවයක් වූ අතර නිදහස් කාව්‍ය ආකෘතිය මෙසේය.
- කියයම් පදයක් අවධාරණය කිරීමට නිසදැස් කවියට අවශ්‍ය නම් තම කවියේ රිද්මයට කිසිදු හානියක් නොවන ආකාරයෙන් එකී පදය විශේෂ කොට දැක්විය හැකිය.
- එම පදය තනි පදයක් සේ ගත් විට පාඨකයාගේ ඇස නිතැතිනම ඒ වෙත යයි. ඒ තුළින් පාඨකයා සිතයි.

To whom correspondence should be addressed: sadeekahameed@gmail.com

⁶⁸ Lecturer (Prob.), Department of Languages, South Eastern University of Sri Lanka.

- තමන්ට අවශ්‍ය කරන විශේෂත්වයට පත් කරන පදය හෝ වචනය තම කවියේ අභිමත තැනක ස්ථානගත කර හැකිය.
- සිව්පද ආකෘතියක මෙන් පද යෙදීමට කවියාට හැකියාව ඇත.

නිසදැස් කවිය පිළිබඳව විමසා බැලීමේ දී ගුණදාස අමරසේකරයන් මේ භාෂා විශේෂත්වයක් හඳුනාගෙන ඇත. බොහෝ නිසදැස් කවීන් නිශ්චිත ආකෘතියක් ඔස්සේ නිසදැස් කාව්‍ය නිර්මාණය නොකළ බව තවදුරටත් පැහැදිලි වේ. ගුණදාස අමරසේකරයන් මේ භාෂා විශේෂත්වය ගැන සාකච්ඡා කළ හැකිය. නිදහස් ආකෘතිය **FREE STYLE** යන්න පාදක කොට ගෙන කාව්‍යකරණයේ නියැළීමේ ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ භාෂාවේ නිබන්ධ ස්වාධීනත්වය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේ දී ඔහු භාවිතා කරන භාෂාවේ විදග්ධ බවක් දැකගත හැකිය. එමෙන්ම ඔහු තම අභිමත පරිදි භාෂාව හසුරුවන ආකාරය ද මේ තුළින් දැකගත හැකි වේ. මෙතුමා තම අත්දැකීම් හා හැඟීම් ඇතැම් විට කෙටි විර්තක් වහල් කොටගෙන සාර්ථක ලෙස පද්‍යයට නගා ඇති බව ඔහුගේ පද්‍ය තුළින් තහවුරු වෙයි. ඔහු ගැමි බස් වහරන් උගතුන්ගේ බසත් වහරන් සංකලනයෙන් තමාගේම නිර්මාණ ගොඩනගා ඇත්තේ ඉතා සුක්ෂ්ම ලෙසය. කොටස් පහකින් යුක්ත "දිය සිදුණ මරු කතරක" මිනිසුන් අතර නිබන්ධ විශ්වාසී ව්‍යාධියක් ලෙස පෙන්වීමට දැරූ උත්සහයක් බව අමරසේකරයන්ම පවසයි. මේ කාව්‍යයෙහි සැකිල්ල වශයෙන් ගන්නා ලද්දේ මේ පුවතය. මෙවැනි විශ්වාස ආදී කාලීන මිසර වැසියන් අතර පමණක් නොව පෙරදිග බොහෝ ජනයා අතර පවතී. කාව්‍යයෙහි මුල් කොටස එක්තරා පවුලක ජීවිතය. මේ පුවත ඇසුරින් විස්තර කිරීමට ගන්නා ලද ප්‍රයත්නයකි. ඉක්බිතිව එය ඒ පවුලට පමණක් නොව සමාජයේ එක්තරා වැදගත් අංශයක ද වැළඳී ඇති ව්‍යාධියක් ලෙස දැක්වීමට මහන්සි ගනිමි. සමාජයේ පවතින එක්තරා ගැටලුවක් පෙන්වාදීමට මෙහි දී කවියා උත්සාහ ගෙන ඇති ආකාරය පවසයි. ඔහුගේ නිසදැස් භාෂාව සමාජ ගැටලු පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට භාවිතා කෙරෙන මෙවලමක් වුවත් එය කෙතරම් සාර්ථක වීද යන්න තරමක් ගැටලුවකි.

**අහෝ කවුරුත් නැද්ද
මේ ගින්න කිවිය හැකි
නරකයෙහි දැවෙන මුත්
ගොඩ වෙන්ට මග කිහැකි
මේ මහා ගිනි නිවන**

නූතන ඉහළ සමාජයට සිදුවී නිබන්ධ මහා විනාශයෙන් එය ගොඩනැගීමට නිබන්ධ එකම මාර්ගය දස පාරමිතාව බවත් කවියා කියනුයේ විනාශයක් සිදුවූයේ ඉහළ සමාජයට පමණක් හෝ එක් අවධියකට ද නොවේ. අමරසේකරයන්ගේ නිසදැස් නිර්මාණ වලට යොදා ඇති උපමා රූපක පිළිබඳව විමසා බැලීමේ දී දක්නට ලැබෙන ප්‍රධානතම ලක්ෂණය වනුයේ එකම උපමා රූපක නැවත නැවත භාවිතා කිරීමයි. එම හේතුව නිසා විටෙක උපමා රූපක තුළ නවතාවක් දැකිය නොහැකි තරම්ය. "සාතනය" නිර්මාණයේ අවසානයෙහි එන

**ලෝ සියළු සිප් සතර
නැණ නැවින් තොර දුටුව (සාතනය)**

උපමා රූපක එකම ආකාරයෙන් නිර්මාණ කිහිපයකට යොදා ගැනීම හේතුවෙන් එහි ඇති වන රසඥතාවය මෙන්ම නව්‍යතාවය ද හීන වේ.

**අලුත් තණ පදුරු ලා
සුනිල් පලසක් සෙයින්
ඔස් හැඟී දිලිසෙමින්
නැඟ සිටියි එක රඟට**

මෙහි දී තණකොළ වලින් වැසී ගිය භූමිය සුනිල් පලසකට සම කර ඇත. එමෙන්ම උපමා රූපක මනාව උපයෝගී කරගනිමින් සහායක තුළ රසවත් සිතුවම් මවයි. ගුණදාස අමරසේකර වනාහි මහගමසේකරයන්ගේ ප්‍රවෘද්ධ (1977) සක්වාහිලිනිණි ආදී කාව්‍යයන්හි ගැබ් වූ නව කවි ආකෘතියෙහි සමකාලීන විකේතනාත්මක පිළිබිඹු කිරීම උදෙසා නව ආකෘතියකට සිය බස හැසිර වූ කවියෙකි. අඩසිය වසකට පසුව අද මෙම කාව්‍ය ආකෘතිය තුළ කවි බස කොතරම් සාර්ථක වී ඇත්ද? මෙම කවි බස් මූලය

විමසනා කළ මෙම කාව්‍ය ආකෘතිය හෝ ඛස හෝ අපගේ විසන් කවිය තුළ හෝ අපගේ ජන කවිය තුළ නොමැති බව පෙනී යයි. මෙම කාව්‍ය ආකෘතිය ඔහුගේ ඵලියට, එසේම පවුන්ඩ් වැනි ඉංග්‍රීසි කවීන්ගෙන් ණයට ගත්තක් බව පෙනුන ද සත්‍ය ලෙසම එය එසේ නොවන බව පෙනී යයි.

මෙහි දී ගුණදාස අමරසේකරයන් ස්වකීය කවිය උදෙසා උපයෝගී කරගත්තේ යථාර්ථය නොව අමුතාර්ථය සංකේතාර්ථයයි. යථාර්ථය ඇසුරෙන් පෙර කැටි කොටගත් සංකේතාර්ථයයි. හේ සිය කවිය තුළ නොකිලිටි බවක් යොදා ගැනීමට කුමරතුඟුවන්ගේ පිය සමරෙහි ඇසුරු ලබාගන්නා දැයි සිතේ කෙසේ වුවද ඔහුගේ කවිය තුළ මමමට්ටාවාරින් සිය කාව්‍ය ප්‍රකාශය ආරම්භයෙහි කිවි “නියති කෘති නියම රනිතාං භ්‍රොදෙකමෙ මනනය පරණන්ම” කවියා මවන ලෝකය භෞතික ලෝකයට සහමුලින්ම වෙනස් වේ.

ගුණදාස අමරසේකරයන් විසින් රචිත ඇතැම් පද්‍ය රචනයක තේමාව වූයේ මනුෂ්‍යයා තුළ පවත්නා සහජ ලිංගික ආවේගයේ ස්වභාවයයි. “කතරගම දෙවොළ තුළ දී” යන පද්‍ය රචනාවෙන් විදහා දැක්වෙන්නේ පුද්ගලයා පරිසරයට අනුකූල වෙමින් නිරායාසයෙන්ම ලිංගික ආවේග වලට ගොදුරු වන සැටියි. එහි නියුණු අවස්ථා කවියාගේ වර්ණනාවට හසු විය.

වරෙන් මගෙ කාමිණිය
මල් මදන කාමිණිය
උනා සළු විසිකොට
වරෙන් රුදු රමණයට
උදවන ගිහිගෙන වටොර
වෙළා මා බඳු වටා
.....
එළෝ ගිහි කඳු උකුළ
පදවපන් බෙර හඩට (කතරගම දෙවොළ තුළ දී)

මෙම පද්‍ය පන්තිය මෙන්ම අමරසේකරයන්ගේ සඳුවනිය ඔබේ රතුමල් එක්ක දිග ගවුම, පෙම්වතියගේ සිනාහඩ, හිරු රැස්, ප්‍රේමයෙන් මා පුබුදුවනු මැන සෝමා, කුරිරු ලද, ප්‍රේමය පෙම් සිළුව යන කාව්‍ය රචනා කාන්තාව විෂය කොටගත් නිර්මාණය. මෙම නිර්මාණයන් ශාංගාර රසයක් මතු වන ආකාරයට ඒවා ඉදිරිපත් කර තිබෙනු දැකගත හැකිය. ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ ව්‍යංඝ අර්ථ දෙන හොඳ නිර්මාණ වන “මීදුමෙන් වැසුණ ලෝකය” ඔහුගේ බස් වහරෙහි අපරිභාන ලක්ෂණ පිළිබිඹු කෙරෙන කැඩපතක් වැන්න.

ගැලුම් මීදුම් පටල
වැතිර පැතිරි තිබේ
ගස් ද තොටුපල ද ගඟ
එය වසාගත් වැන්න.

තාර පාර ද
කඩ ද
විදුලි කමිඩ ද කණු ද
උදයේ නිතදෙහි ගැලී
එහිම වැතිරි සිටියි. (මීදුමෙන් වැසුණ ලෝකය)

මීදුම ගලන්නේ බිම උඩ දසන පැතිරෙමිනි. එසේ තිබියදීත් “වැතිර පැතිරි තිබේ” යන්න අනුවන සේයාවක් හැරේ. එමෙන් තාර පාර ද හැමදාම වැතිර සිටින්නක් මිස හැරී සිටින්නක් නොවන බව පාඨකයා දනී. අවසාන පද්‍යයෙහි “ඒ ගැන සිහිවත්ම” යනු ගද්‍ය රීතිය අනුව ලියවුණ පදයකි. භාෂා ජීවිතයෙහි සකස් විය යුතු තැන් ඇතත් මෙම පද්‍යාවලිය තුළත් ලෝකයත් ජීවිතයත් එයින් අන්වීමෙන් ලැබිය හැකි ශාන්තිය පිලිබඳ හැඟීමක් පාඨක සිත පුබුදු කරවයි. සෙනසුරාදා නුවර මහ විදියේ දී යන පද්‍ය රචනය ස්ත්‍රී සිරුර නිසා කැළඹුණ සිතක් වර්ණනයට ලක් කරන්නකි. විදිවල පාවෙන ගැහැණුන්ගේ රාගෝද්දීපන ශරීරාංග, දුහල් සළු තුළත් විනිවිද පෙනෙන ජීවිතයේ සදාකාලික සැප එය නොවේද කල්පනා කරති. විශ්වවිද්‍යාල ජීවිතයක් අධ්‍යාපනයත් නිර්දේශ උපහාසයට භාජනය කරනු පිණිස රචිත කාව්‍යයෙහි “පුදුම රට” එහි අධ්‍යාපනයේ ඇති නිසරු බව පෙන්වා දීමට මෙහි දී ඔහු උත්සාහ දරා ඇති අයුරු පෙනේ.

කදිම යස තරණයා
 පීවමත් ආත්මය
 වද නොපිදුණු කදිම
 මතු යසට පළුදරණ
 පීවමත් ආත්මය
 මහ බර බද්දල් අරගත්
 සියුම් දෙනෙත්, සියුම් දෙකන්, සියුම් දෙතොල්
 අලුත් ගිරන
 සුළගෙහි වුව ගමන දැනෙන
 (පුදුම රට)

කවියාගේ උපහාසය විශ්වවිද්‍යාල තුළ ඇති බලවේග පෙන්වා දීමට සමත් වෙයි. කවියා විසින් විස්තර කෙරෙන පුදුම රටේ පුදුම සතෙක් පීවත් වෙයි. පුදුම සතා විශ්වවිද්‍යාලය තුළ පවත්නා බලවේගයක් සංකේතාත්මකව පෙන්වා දෙනු ලබයි. එකල විශ්වවිද්‍යාල තුළ පැවති එම ගැටළුකාරී තත්වය පිළිබඳව අමරසේකරයන් පෙන්වා දීමට උත්සාහ දරා ඇත. නමුත් ව්‍යංගාර්ථයෙන් කිව යුතු දෑ වාච්‍යාර්ථයෙන් කීමත් සඟවා කිව යුතු දෙය නොසඟවා කීමත් නිසා උපහාසය අඩපණ වෙයි. ගුණාදාස අමරසේකරයන්ගේ කවි බස විමසීමේ දී තවත් වැදගත් ලක්ෂණයක් ලෙස ඇතැම් අවස්ථාවලදී අර්ථය අවබෝධ වන අයුරු වචන ගළපා නොමැත. තවත් ඇතැම් අවස්ථාවලදී ඔහුගේ අත්දැකීම් ප්‍රකාශ කිරීමට ඔහු සතු භාෂාව ප්‍රමාණවත් බවක් නොලැබුණි. අත්දැකීම් ප්‍රබලව හා ව්‍යක්තව පළ කිරීමට ඔහුගේ භාෂාව තරමක් ප්‍රමාණවත් නොවූ බවක් ද විටෙක පෙනේ.

CONCLUSION:

අමරසේකර නිසදැස් කවියෙකුට වඩා සදැස් කවියෙකු ලෙස ද සැලකීම වඩාත් උචිත යයි සිතේ. විරිත රැකීම පිණිස සදැස් කවිය අතින් සිදුවන ඇතැම් වැරදි නිසදැස් කවිය අතින් ද සිදුවෙයි. ඔහුගේ සාර්ථක කෘතීන් සදැස් කවි මිස නිසදැස් කවි නොවේ යයි ද සිතේ. අමරසේකර භාවපූර්ණ කවියෙකි. එබඳු කවියෙකුට දැඩි හිතියිනි වලින් යුත් කාව්‍ය සම්ප්‍රදායක් වඩාත් යෝග්‍යයයි. ඔහුගේ අත්දැකීම් පළ කිරීමට ඉතාම හොඳ මාධ්‍යය පද්‍ය කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය මිස නිසදැස් කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය නොවන බව කිව හැකිය. ඔහු පීචනයේ අදුර පමණක් නොව එළිය ද දැකියි. සමාජයේ නරක පමණක් නොව හොඳ ද දැකී. විටෙක සැබෑ පීචනයන් අත් වි සිතින ලොවක පීචත්වීමට ප්‍රිය කරයි. එක් අතකින් බලන විට ඔහුගේ අත්දැකීම් සීමාසහිත බව පෙනී යයි. ඔහුගේ සමහර අත්දැකීම් ගැඹුරුයි.

REFERENCE:

- අමරසේකර ගුණාදාස, **භාව ගීත**, එම්.ඩී.ගුණසේන සමාගම, කොළඹ, 1955
- අමරසේකර ගුණාදාස, **උයනක හිඳ ලියු කවි**, සමන් මුද්‍රණාලය, මහරගම, 1962
- වික්‍රමසිංහ මාර්ටින්, **නව පද්‍ය සිංහලය**, සරස පෞද්ගලික සමාගම, රාජගිරිය, 1957